

Kázání v neděli 11. 6. 2017 (Ester Čašková)

2 Kor 13,11-13

Nakonec, bratří: žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. Pozdravte jedni druhé svatým políbením. ¹² *Pozdravují vás všichni bratří.* ¹³ *Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.*

Možná už vás taky napadlo, co to vlastně je tahle věta: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi?!

Je to požehnání nebo přání nebo pozdrav? Žádné sloveso, jen ty osoby Boha Otce, Syna a Ducha svatého. Je to vlastně všechno dohromady, pozdrav i přání.. Ale smysl to má jen tehdy, když víme, co se tím myslí. A to je těžké. Jak vysvětlit Boží Trojici, když věříme v jediného Boha?

Je dobře vědět, že tenhle pozdrav byl docela jistě součástí prvokřesťanské bohoslužby. Že se takto křesťané zdravili už před dvěma tisíci lety - a pokládají to od té první doby až dodnes za něco zřejmě velmi důležitého - protože ten pozdrav přetrval tisíciletí a je součástí i dnešního bohoslužeb.

Je to vlastně zkratka, šifra toho, s jakým Bohem máme co do činění, když přicházíme na bohoslužby. Víte dobře, že slovo bůh může mít nejrůznější obsah. Pod tím si můžete představit kdeco. A tak vyznání - ano, já také věřím v Boha - ještě vůbec nic neříká o tom, jaký to je Bůh. Když však řeknete, že je pro vás důležitá milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a přítomnost Ducha svatého, už je ten výběr různých bohů velmi omezen. A odpadnou mnozí, kteří se tvářili že jsou „také věřící“.

Bible o Bohu vypovídá velmi rozmanitým, někdy až rozporuplným způsobem. Ale jedno je jisté: Ten, o kterém mluvíme, je Bůh, který přichází, aby se stal naším, lidským bohem. Je to Bůh, který chce být mezi lidmi, stojí o jejich společnost, hledá je. Takže je to Bůh velmi aktivní, Bůh s lidskou tváří, který se nám lidem přizpůsobuje. Ale byl by omyl myslet si, že o něm víme všechno. Nemáme ho „přečteného“. Má také stránky, které neznáme. Bůh zůstává do jisté míry skrytým a má svoje tajemství. Ale to, co o něm víme, to nám stačí. Dal se nám poznat jako Bůh, který je nad námi, je Bohem i mezi námi lidmi a také Bohem v nás a pro nás.

Boží všemohoucnost, Boží velikost a svatost nás může děsit, stejně tak jako jeho vševědoucnost a spravedlnost. Ano, Bůh je nesmlouvavý soudce, Stvořitel a Pán, třikrát svatý Bůh zástupů. Člověk ho nesmí spatřit, má-li zůstat naživu. Ale on přesto tolik stojí o naši blízkost, že to zařídí tak, abychom se ho nemuseli děsit, abychom mu mohli pohlédnout do tváře, a uvěřili, že právě nás - hříšné, nedokonalé, chybující - má na mysli. Že to není omyl, když mluví právě k nám!. V osobě Ježíše Krista poznáváme tuto vstřícnou a laskavou Boží stránku: je lékařem, který přichází za nemocnými, pastýřem, který běží za ztracenou ovečkou, je tím, kdo se neštítí lidské ubohosti, špíny - a kdo na sebe nechá padat hromy a blesky Božího soudu nad hříchem. On uděluje milost těm, kdo nevědí kudy dál. Otvírá novou cestu. V Kristu vidíme Boží tvář obrácenou k nám, tvář laskavou, soucitnou, chápající, tvář toho, kdo odpouští a neodsuzuje. Milost Ježíše Krista zdaleka není jen pouhé slovo. Když přijímá provinilý člověk nebo odsouzenec milost, dějí se s ním veliké věci. Má před sebou znovu otevřené všechny možnosti života, je svobodný! *Milost našeho Pána Ježíše Krista*, to je balzám na duši, to je východisko v bezvýchodnosti, to je nová naděje.

Láska Boží ovšem znamená totéž - jen z jiného úhlu. Syn přichází přece do světa na Otcův pokyn, z Jeho vůle a plní Otcův plán. Láska, kterou nám Otec dává najevo, je v tom, že jeho Syn umírá za nás hříšníky. To si nevymyslel Kristus sám. On byl velmi poslušný Syn. Ale zrovna tak jako Synova milost se i Otcova láska projevuje činem. Není to jen jeho názor na nás nebo Boží stanovisko k lidskému hříchu. Bůh situaci hříšného člověka řeší! Láska je aktivní, a Bůh svou láskou zachraňuje ty, které miluje.

A nakonec je tam přítomnost Ducha svatého - nebo obecenství s Duchem svatým. Kristus přináší milost, Otec daruje svoji lásku a co dělá Duch? Není tam tak trochu zbytečně? Není. Duch nás ujišťuje,

že to všechno od Boha smíme přijmout. že všechno Boží dílo se týká právě nás. Duch působí v člověku víru. Bůh to pro nás připravil, Syn to vykonal a Duch nám to přivlastňuje. A tak Ten, který je vyšší než nebesa, nám dává podíl na svém bytí, na svém životě. Myslím, že nám ještě nedochází, co to znamená. Máme podíl na Bohu samém. Máme ho nad sebou, mezi sebou i v sobě.

Kdyby to takhle zůstalo, řeknete si možná, že je to hezký teoretický výklad, pěkná přednáška. Ale víte, komu to apoštol Pavel píše? S kým se takhle loučí?

Píše tomu obtížnému sboru do Korintu, těm, kteří ho neměli rádi, se kterými se hádal a oni ho tvrdě kritizovali. Tvrdě a vášnivě zněly po dlouhou dobu argumenty obou stran. Nakonec Pavel udělá to, že tento nevraživý, pomlouvačný a vzpurný sbor, který jím pohrdal, svěruje vládě tohoto Trojjediného Boha. Boha. Není to divné? Zrovna tomuhle sboru tohle zvěstovat?

Ale právě oni to přece potřebují! A apoštol jim vlastně říká:

Jestliže se můj Bůh k hříšníkům chová takhle - můžu se já - jeho apoštol - chovat jinak? Můžu vám já něco vyčítat, můžu vás soudit a kritizovat? Můj Pán se modlil za ty, kteří ho křičovali, odpouštěl těm, kdo mu ubližovali! Copak já můžu jednat jinak než on?

Žehnejte těm, kteří vás proklínají, milujte nepřátele své... řekl přece Ježíš už před tím.

Ano, i pro tento obtížný sbor platí Kristova milost a Boží láska, i s nimi chce mít Bůh obecenství skrze svého svatého Ducha.

O některých lidech se nám to říká snadněji. Vyhovují našim představám, našemu typu zbožnosti, naší povaze. Ale jsou tu i ti druzí. Apoštol Pavel psal do Korintu se sevřeným srdcem a mnohými slzami. Ale na konec všechno přenechává Pánu Bohu. Boží jednání totiž vytváří novou výchozí pozici, nový základ i pro naše vztahy. I když se s korintskými křesťany Pavel v mnohém neshodl, přeje jim to nejlepší, co se vůbec dá přát. A víc než přeje. On jim to zvěstuje! Říká, že i mezi nimi to platí – pokud tomu věří. Poslední slovo tom, co nás lidí mezi sebou dělí i spojuje - to poslední slovo má vyslovit Bůh sám.

Ale vlastně jsme přehodili časové pořadí: Bůh už svoje řešení přece dávno vyslovil. Byl s námi dřív, než jsme si začali vyřizovat svoje účty. A že vůbec ke konfliktům došlo, to je jen proto, že jsme na něj zapomněli. Tak to platí pro všechny problémové sbory všech časů! Všechny zatmělosti a krize ve sboru a to, co nám v církvi dává zabrat, pramení z toho, že jsme se přestali dívat na Boží aktivitu v náš prospěch, že se pro nás něco jiného stalo přednější. Ale ten, kdo je zahrnut takovou porcí lásky, o které apoštol svědčí, přece nebude nevrážit na druhého, jen proto, že má třeba nějaký dar navíc!

Jako lidé i jako křesťané to spolu máme někdy těžké. Jsou dokonce chvíle, kdy je třeba zápasit o pravdu, kdy je třeba vyjasnit pozice, vyslovit, co mě bolí a co vnímám jako bezpráví. Ale spory mají vést k rozhovoru a v závěru ke smíření a pokoji. Nemusíme spolu vždycky souhlasit, ale máme vědět, že i ten druhý je Božím dítětem. A že se tak k němu mám chovat. Hádáme se často proto, že příliš velký důraz klademe na vlastní osobu, na svoje názory a jejich uplatnění, dopřáváme sluch pomluvám a podezírání.

Ale i s námi, s takovými lidmi je Bůh pokoje, který se nenechá odradit od své lásky žádnou naší zlobou. Bohu nic nezabrání, aby nás miloval.. A tak se člověče dej přemoci tím dobrem, množstvím té lásky, kterou si nezasloužíš, a přesto ji dostáváš.

Cesta ke smíření mezi námi lidmi mnohdy nevede přímo, ale oklikou přes nebe.

A proto apoštol na závěr říká: *Pozdravte jedni druhé svatým políbením* - to je výzva, abychom dali najevo, že když jsme sami přijali odpuštění od Boha - nemůžeme jinak, než se také smířit s těmi, které jsme pohněvali nebo kteří pohněvali nás. Vztah s Bohem a s lidmi kolem nás - jsou spojené nádoby. Nemůžeme říkat, že milujeme Boha a nenávidět svého bližního. Ale můžeme to říkat obráceně: Bůh mi odpustil, i když si to nezasloužím – a tak i já odpouštím, nemůžu jednat jinak. K takové síle vyzbrojuje člověka Duch svatý. Věřte, že i vás! Amen